

EU–Mercosur: 25 év után is kiegyensúlyozatlan

**VASS ÁGNES, STEFÁN CSABA,
FEJÉRDY GERGELY & HARB JAD MARCELL**

MKI Nézőpont

A Magyar Külügyi Intézet rendszeres kiadványa.

Kiadó:

© Magyar Külügyi Intézet, 2026.

Szerző(k):

Vass Ágnes, Stefán Csaba,

Fejérdy Gergely, Harb Jad Marcell

Lektorálta:

Vass Ágnes

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az Intézet weboldalán.

Borítókép forrás: Shutterstock

2026. január 26.

Vass Ágnes, kutatási igazgató, MKI
Stefán Csaba, kutató, MKI
Fejérdy Gergely, vezető kutató, MKI
Harb Jad Marcell, kutató, MKI

EU–MERCOSUR: 25 ÉV UTÁN IS KIEGYENSÚLYOZATLAN

Vezetői összefoglaló: A Mercosur-egyezmény szerkezetileg kiegyensúlyozatlan, mivel míg különösen pozitív hatása lehet egyes országok iparára, addig a mezőgazdasági termelők az Európai Unió valamennyi tagállamában hasonló mértékű hátrányt szenvednének el. Az agrárium különösen érzékeny a sokkokra, és az egyezmény nyomán éppen egy ilyen sokk bekövetkezésére lehetne számítani, amennyiben a Bizottság garanciái nem működnek. Az egyezmény aláírása az ipari lobbizás győzelmét is jelenti a gazdák felett – és hogy látszólag a gazdáknak el kell fogadniuk, hogy érdekeiket rendszeresen háttérbe szorítják, és csupán kompenzációkkal, illetve kivételekkel próbálják lekenyerezni őket. Ellenben az egyezmény hatályba lépését még a Parlamentben és a Tanácsban is kigáncsolhatják: a Parlamentben a nemzeti – és nem pártpolitikai alapú szavazás miatt a jóváhagyás nem garantált, ráadásul már most késleltetik a végleges elfogadást; a Tanácsban pedig akár 1 ország – például Románia – pálfordulása is blokkolhatja a minősített többséget.

AZ IPAR ÉS A MEZŐGAZDASÁG SZEMBENÁLLÁSA HATÁROZZA MEG A VITÁT

Az Európai Unió és a Mercosur-országok (Brazília, Argentína, Uruguay és Paraguay) között létrejövő szabadkereskedelmi megállapodás aláírása az elmúlt évek egyik legmegosztóbb kereskedelempolitikai kérdésévé vált.¹ Bár a megállapodás támogatói elsősorban annak geopolitikai és iparpolitikai előnyeit hangsúlyozzák, egyre világosabbá válik, hogy a konstrukció szerkezetileg ki-

¹ Jonathan Neu & Patricia Enssle, „Politischer Durchbruch beim EU-Mercosur-Handelsabkommen,” *Konrad Adenauer Stiftung*, 2024. december 10., <https://www.kas.de/de/laenderberichte/detail/-/content/politischer-durchbruch-beim-eu-mercator-handelsabkommen>

egyensúlyozatlan: miközben jelentős hasznohoz az európai ipar és az olyan exportorientált országok számára, mint Németország, aránytalan terheket ró az uniós mezőgazdaságra (legfőképpen az alaptól rosszabb helyzetben lévő állattartókra – és tenyésztőkre) és ezáltal fokozza az EU belső piaci és politikai feszültségeit. Ez a feszültség várhatóan EU-szerte a gazdatüntetések folytatásában fog megnyilvánulni, mivel miközben az ipari szektorok elsősorban csak egyes tagállamokban profitálnának jelentősen, addig a mezőgazdasági termelők az Európai Unió valamennyi tagállamában hasonló mértékű hátrányt szenvednének el.

Egyes ipari ágazatok – így különösen az európai autóipar, a műszaki-elektronikai ipar, a vegyipar és a gyógyszeripar – kétségtelenül a megállapodás nyertesei közé tartoznak. Viszonylag még mindig versenyképes pozíciójuknak köszönhetően ezek az ágazatok adják a Mercosur-országokba irányuló európai export mintegy 50%-át.² A vámok fokozatos leépítése révén e szektorok tovább erősíthetnék piaci jelenlétüket és versenyképességüket a latin-amerikai piacon. Ráadásul éppen ezen ipari termékek esetében realizálható a legjelentősebb vámcsökkenésből származó nyereség is. Utóbbi miatt nem meglepő, Németország volt a legnagyobb támogatója az egyezménynek, ahol az ipari és üzleti lobbinak sokkal komolyabb befolyása van a kormányra, mint a gazdának. A német árukvitel 45%-t teszi ki az EU-s exportnak, és a 4 említett ipari szektor (autóipar; műszaki-elektronikai ipar; vegyipar; gyógyszeripar) épp lefedi a legfontosabb gazdasági ágazatokat is Berlinben. Továbbá a német gazdasági szereplők, beleértve a legversenyképesebb kkv-kat (Mittelstand), ki vannak éhezve az új piacokra az USA és Kína protekcionista törekvései mellett. Ezért bármilyen német kormánynak elemi érdeke, hogy a kereskedelmi egyezményen keresztül próbálja „menteni” a halványuló szabályokon – és szabadkereskedelmen alapuló világrendet.³ Az egyezmény megkötése így elsősorban Berlin sikere, azonban az nem fogja feloldani azt az ellentmondást, hogy a német (és sokszor európai) gazdaság strukturális problémáit (avagy, hogy az exportorientált gazdasági modell nem egyezik a változó világrenddel) csak tüneti szinten kezeli. Ezt még fokozza, hogy az egyezménynek „nagyobb a füstje mint a lángja” hiszen évek múltán is csak összesen 0,05%-os GDP növekedést adna hozzá az EU gazdaságához.⁴

2 Gisela Grieger, „EU-Mercosur Partnership Agreement: Trade pillar,” *European Parliamentary Research Service*, 2025 március., [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2025/769537/EPRS_BRI\(2025\)769537_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2025/769537/EPRS_BRI(2025)769537_EN.pdf)

3 Sebastian Grundberger, „Wenn nicht wir, wer dann?,” *Konrad Adenauer Stiftung*, 2025. július 2., <https://www.kas.de/de/web/die-politische-meinung/artikel/detail/-/content/wenn-nicht-wir-wer-dann>

4 Carlo Martuscelli et al., „EU-Mercosur mega trade deal: The winners and losers,” *Politico*, 2026. 9., <https://www.politico.eu/article/eu-mercotur-trade-deal-the-winners-and-losers/>

Ezzel szemben az uniós mezőgazdaság – különösen az állattenyésztés és bizonyos érzékeny ágazatok, például a marha- és baromfiágazatok, vagy például a cukortermelés – kifejezetten vesztes pozícióba kerülhetnek. A Mercosur-országok mezőgazdasági termelése lényegesen alacsonyabb költségszinten működik, gyakran olyan környezetvédelmi, állatjóléti és munkajogi normák mellett, amelyek nem egyeznek meg az EU-ban kötelező előírásokkal. Ez strukturális versenyhátrányt jelent az európai gazdák számára, akiknek egyszerre kell megfelelniük a szigorú szabályozásnak és felvenniük a versenyt az olcsóbb importtal. Nem maga a piaci verseny a probléma tehát, hanem ha az egyenlőtlen feltételek miatt az így tisztességtelen. Pontosan ilyen okokból kezdődtek nagyvolumenű gazdatüntetések már 2024-2025 telén is Franciaországban, ahol a Közös Agrárpolitikát (KAP) már alaptól „szent-tehénnek” kezelik. Franciaországban az egyezmény elleni ellenszenv túllép a pártpolitikai megosztottságon. Több mint 600 különböző politikai háttérrel rendelkező parlamenti képviselő 2024 novemberében már a *Le Monde*-ban megjelent kiáltványban utasította vissza az EU-Mercosur egyezményt, mivel úgy vélték a honatyák, hogy a szöveg nem felel meg „a Nemzetgyűlés és a Szenátus által meghatározott demokratikus, gazdasági, környezeti és szociális kritériumoknak”.⁵ Ez az egyhangú álláspont a civil társadalomban is megfigyelhető most már évek óta.

Macron elsősorban belpolitikai okokból ellenzi az egyezményt (hisz 2019-ben majdnem hasonló formában, egy rövid pillanatra még támogatta), és szeme előtt inkább a népszerűsége és az lebeg, hogy a Nemzetgyűlés 2025. november 27-én, elfogadott egy pártok feletti határozatot, amelyben felszólította a kormányt, hogy ellenezze a megállapodást. A francia agrárium továbbá már így is krízisben van, és a párizsi kormány érzékeli, hogy a Mercosur valójában csak csepp a pohárban és a francia mezőgazdasági szektorban tapasztalt nehézségek miatt. A felháborodott gazdák minden haragja az egyezményre zúdul, miközben számos a szerződéssel nem kapcsolatba hozható egyéb kihívás is gondot okoz. Franciaországban 2025 ősztől óriási feszültséget okoz, hogy a kormány a szarvasmarhákat érintő csomós bőrbetegség megfékezésére kényszervágásokat vezetett be, amit a termelők túlzónak tartottak, miközben az állatok oltása is lassan haladt. Ezek komoly tünetekhez vezettek még decemberben is. Az egyébként jelenlegi instabil belpolitikai helyzetben pedig nem engedheti meg magának a

5 Le Monde, „L'appel de plus de 600 parlementaires français à Ursula von der Leyen : « Les conditions pour l'adoption d'un accord avec le Mercosur ne sont pas réunies, »” *Le Monde*, 2024. november 12., https://www.lemonde.fr/idees/article/2024/11/12/l-appel-de-plus-de-600-parlementaires-francais-a-ursula-von-der-leyen-les-conditions-pour-l-adoption-d-un-accord-avec-le-mercoursur-ne-sont-pas-reunies_6390051_3232.html

francia vezetés, hogy ne tegyen nyugtató lépéseket és konkrét ígéretek a gazdáknak, akik számos helyen demonstrálnak az országban. A lakosság 70% ellenzi a Mercosurt,⁶ és a tüntető gazdákat 79% támogatja.⁷

Specifikusan a közép-kelet-európai gazdák helyzetét a Mercosur-egyezmény aláírása tovább bonyolítja, hiszen már előnytelenül érinti őket az Ukrajnával kötött szabadkereskedelmi megállapodás, valamint (jelentős haszonélvezőiként) a KAP-ból fakadó agrártámogatások súlyának csökkenése is. Ráadásul a következő, 2028-tól kezdődő hét éves költségvetési tervben sem tisztázott még, hogy az ágazat mire számíthat a következő költségvetési időszakban.⁸ A prominens ellenzők között van még tehát Lengyelország is. Varsó hangsúlyozza, hogy a megállapodás aszimmetrikus előnyöket teremt, mivel az ipari export haszna főként a nyugat-európai országoknál (különösen Németországnál) csapódna le, miközben a mezőgazdasági veszteségek aránytalanul Közép-Európát érintenék. Magyarország kritikája részben hasonló, de erősebben szuverenitási és szabályozási dimenzióra épül. A magyar kormány szerint a Mercosur-országokból érkező agrártermékek nem garantáltan felelnek meg az uniós élelmiszer-biztonsági, növényvédelmi és állatjóléti normáknak, és ez veszélyezteti a hazai termelők versenyképességét, valamint a fogyasztók bizalmát. A magyar álláspont következetesen azt hangsúlyozza, hogy az EU nem köthet olyan kereskedelmi egyezményt, amely felpuhítja a saját szabályrendszerét vagy kettős mércét alkalmaz az importtal szemben.

Az ipar és a mezőgazdaság közötti érdekellentét szemléletes példája még Olaszország esete. Giorgia Meloni miniszterelnök decemberben még a gazdák érdekeire hivatkozva nem támogatta a kereskedelmi megállapodást, majd néhány kompromisszum kiharcolását követően januárra viszonylag gyorsan megváltoztatta a véleményét. Hasonlóan voltak figyelemre méltók Antonio Tajani, a Forza Italia-s külügyminiszterének nyilatkozatai is,⁹ aki kezdeti szkepticizmusát követően már kifejezetten kedvező lehetőségként értékelte az egyezményt az olasz

6 Jérémy Bruno, „SONDAGE BFMTV. Plus de deux Français sur trois sont opposés à l'accord commercial UE-Mercosur, sauf les jeunes qui y sont en majorité favorables,” *BMF Business*, 2025. december 17., <https://www.bfmtv.com/economie/international/sondage-bfmtv-plus-de-deux-francais-sur-trois-sont-opposes-a-l-accord-commercial-ue-mercotur-sauf-les-jeunes-qui-y-sont-en-majorite-favorables-AV-202512170671.html>

7 Europe 1, „Partager SONDAGE - 79% des Français soutiennent la mobilisation des agriculteurs,” *Europe 1*, 2026. január 8., <https://www.europe1.fr/societe/sondage-79-des-francais-soutiennent-la-mobilisation-des-agriculteurs-877973>

8 „Új világ jön - szőnyegbombázást hoz a Mercosur az európai élelmiszertermelésben?,” *agrárszektor.hu*, 2026. január 12., <https://www.agrarszektor.hu/szabalyozas/20260112/uj-vilag-jon-szonyegbombazast-hoz-a-mercotur-az-europai-elelmiszertermelésben-59799>

9 Giorgio Leali & Gerardo Fortuna, „Italy leans toward getting Mercosur deal done,” *Politico*, 2026. január 8., <https://www.politico.eu/article/italy-multiplies-signals-it-could-back-eu-mercotur-deal-antonio-tajani/>

agrárium számára is. Bár kétségtelen, hogy a megállapodás részeként bevezetett földrajzi árujelzők bizonyos szegmensekben – különösen a tejtermékek esetében – valóban új lehetőségeket teremthetnek az olasz mezőgazdaság számára, a fordulat mögött ennél egyszerűbb magyarázat húzódik meg. Az észak-olaszországi ipari, illetve a dél-olaszországi agrárérdekek versenyében végül az előbbi kerekedett felül.¹⁰ Olaszország ugyanis versenyképes műszaki és elektronikai ipari termékekkel rendelkezik, és a megállapodás körüli késlekedés elsősorban politikai gesztusként szolgált a jobboldali koalíció számára továbbra is fontos agrárszektor megnyugtatóására.

Összességében, bár a Mercosur-kereskedelmi megállapodás az ipari szektor számára relatív előnyöket kínál a mezőgazdasággal szemben, az agráriumban nem csupán gazdasági, hanem politikai és társadalmi feszültségeket is generál. A mezőgazdasági szektor különösen érzékeny a külső sokkokra – amelyek tompítása a KAP egyik alapvető célja –,¹¹ és a jelenlegi inflációs környezet, a magas energiaárak, valamint a zöld átállással járó terhek miatt az egyezmény nyomán éppen egy ilyen sokk bekövetkezésére lehet számítani. Ráadásul úgy tűnik, hogy az ipar egységesebb és erősebb lobbijereje tovább gyengíti az agrárium érdekérvényesítő képességét, miközben a gazdák egyre inkább úgy érzékelik, hogy érdekeik rendszeresen háttérbe szorulnak, és csupán kompenzációkkal, illetve kivételekkel kell beérniük. Ez mind hozzájárulhat az EU-n belüli centrum–periféria megosztottság további elmélyüléséhez, valamint az euroszeptikus és protekcionista politikai narratívák felerősödéséhez.

A BIZOTTSÁG GARANCIÁIN MÚLIK AZ AGRÁRIUM SORSA

Az elmúlt hónapokban a Bizottság egyik fő feladata Olaszország meggyőzése és Franciaország győzködése volt – miközben Varsó hajthatatlannak bizonyult. Ennek érdekében Brüsszel igyekezett kézzelfoghatóbb biztosítékokat is felkínálni az aggódó tagállamoknak:

1. a megállapodás értelmében a vámok eltörlése csak korlátozott mennyiségű importált termékre vonatkozna, és meghatározott feltételek mellett lehetőség nyílna azok újbóli bevezetésére is;

10 Diego Corrado, „UE e Mercosur verso un accordo storico,” *Italian Institute for International Political Studies*, 2025. szeptember 5, <https://www.ispionline.it/it/pubblicazione/ue-e-mercotur-verso-un-accordo-storico-216500>

11 Judit Beke et al., „The EU Regional Policy: Experiences and Recommendations from Hungary.” in: *The EU Regional Policy and Regional Policy Challenges in V4 and Montenegro and Serbia*. szerk. Gordana Đurović (Montenegrin Pan-European Union, 2024)

2. ha az import túl gyors növekedése destabilizálja az európai piacokat, vagy az árak 5%-nál nagyobb mértékben csökkennek, a vámokat újra bevezethetik;
3. a Bizottság az utóbbihoz kapcsolódóan hat hónaponként jelentést tervez közzétenni a piac alakulásáról;
4. január 6-án, ráadásul a Ursula von der Leyen bejelentette, egyébként erős francia nyomásra, hogy 2028-tól további 45 milliárd eurót bocsátanak rendelkezésre a közös agrárpolitika költségvetéséből a mezőgazdasági termelők támogatására;
5. végső soron Bizottság szintén megígérte, hogy az EU-n kívülről érkező áruk esetében az egészségügyi és egyéb vizsgálatokat 50%-al megnövelik, hogy az unióban nem engedélyezett termékek forgalmazását kiszűrjék – ugyanakkor ez közel sem az összes beérkező agrártermék megvizsgálását fogja jelenteni.

Miután Róma megnyerésével COREPER II szinten létrejött a minősített többség, a Bizottság először politikai győzelemként értékelhette a két gazdasági blokk közötti, több mint huszonöt éve zajló tárgyalások lezárását. Azonban Ursula von der Leyen öröme még nem teljes, hiszen a Parlament időhúzó tevékenysége hónapokkal eltolhatja az egyezmény végleges elfogadását.¹² Mindennek ellenére a megállapodás jelentősége a változó világrend és az egyre erősödő nagyhatalmi protekcionizmus fényében tovább nő. A gazdasági és politikai blokkosodás, valamint a nyers erőpolitika nemzetközi szintű térnyerése közepette ugyanis az Európai Unió maradt az egyetlen globális szereplő, amely következetesen arra törekszik, hogy fenntartsa az általa szabályokon alapulónak tekintett nemzetközi rend maradvékát. A kereskedelmi megállapodás ezt a törekvést elsősorban retorikai szinten erősítené meg, miközben valódi geopolitikai súlya inkább a Kínával folytatott stratégiai verseny összefüggésében lenne értelmezhető.¹³ Kína exportja a térségbe kilőtt az előző 20 évben, és leelőzi az amerikai és az európai exportot is. Peking bilaterális alapon jó kereskedelmi egyezményeket tud kötni, továbbá kikötőket épít, mint például Peruban.¹⁴ A drámaian növekvő kínai befolyás egyik kézzelfogható bizonyítéka volt, hogy a braziliai klímakonferencián a vendégek elsősorban BYD és nem Volkswagen elektromos autókat láthattak. A kereskedelmi

12 Philip Blenkinsop, „EU lawmakers vote to launch legal challenge to Mercosur trade deal,” *Reuters*, 2026. január 21., <https://www.reuters.com/world/eu-lawmakers-vote-whether-launch-legal-challenge-merc-sur-trade-deal-2026-01-21/>

13 Gisela Grieger, „EU-Mercosur Partnership Agreement: Trade pillar”

14 Rolf J. Langhammer, „Mercosur agreement urgently needed,” *Kiel Institute*, 2024. november 25., <https://www.kielinstitut.de/publications/news/merc-sur-agreement-urgently-needed/>

egyezmény minden hibájának ellenére lehetőséget adna, hogy Európa felvegye Kínával a versenyt – ezen cél miatt pedig az amerikai adminisztráció is hallgatólagosan elfogadhatja az európai térnyerést. Nem utolsósorban különösen Brazília jelentős ritkaföldfém-készletei bírnak stratégiai jelentőséggel, mivel lehetőséget teremthetnek az európaiak számára az e területen fennálló függőségek diverzifikálására.

TÖBB BUKTATÓ IS ÁLL AZ EGYEZMÉNY HATÁLYBA LÉPÉSE ELŐTT

Von der Leyen aláírta az egyezményt Paraguayban, viszont azt formálisan az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is el kell még fogadnia.¹⁵ Ez nem pusztán formaiság lesz, egyik esetben sem. Az Európai Parlament már most sikeresen húzta az időt, hiszen az Európai Bíróság elé referálta az ügyet, mondván a Bizottság trükközése, miszerint az egyezmény egyes kereskedelemre vonatkozó részei a nemzeti ratifikációk előtt érvénybe léphetnek, vizsgálatot igényel.¹⁶ Ez akár évekkel is eltolhatja az egyezmény végleges elfogadását, hiszen így a Bíróság megállapításának meg kell előznie a Parlament döntését.¹⁷ Látható, az EP megosztott az ügyben, mert a pártos megosztottság mellett nemzeti alapon is polarizáltak a képviselők. Így például hiába támogatja a Néppárt vagy a liberálisok nagy része az egyezményt, a francia és lengyel képviselőik a csoporton belül azt ellenzik. Ha pedig már most többsége volt a szkeptikus képviselőknek, komoly esélye van annak, hogy ennek a csoportnak az egyezmény egészének elfogadásáról szóló szavazásban is majd többsége lesz. Sőt, az esetleges parlamenti jóváhagyás után a Mercosur-kereskedelmi egyezmény még a formális tanácsi döntés során is gondokba ütközhet, ha közben valamelyik támogató kormány változtat a döntésén. Esélyes, hogy ilyen kormány majd a román lehet, ahol az egyezmény támogatása komoly koalíciós válságot idézett elő.¹⁸

15 „EU-Mercosur: Council greenlights signature of the comprehensive partnership and trade agreement,” European Council, hozzáférés: 2026. január 9., <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2026/01/09/eu-mercosur-council-greenlights-signature-of-the-comprehensive-partnership-and-trade-agreement/>

16 Philip Blenkinsop, „EU lawmakers vote to launch legal challenge to Mercosur trade deal,”

17 Azonban az Európai Bíróság erősen föderális, így várható a gyorsabb döntéshozatal – és még a Bizottság tarsolyában is lehetnek „kreatív jogi megoldások” melyek előre hatályba léptetik az egyezmény specifikus részeit.

18 Víg Emese, „2026 első koalíciós válságát idézte elő Bukarestben a Mercosur-megállapodás,” Transtelex, 2026. január 11., <https://transtelex.ro/kozelet/2026/01/11/2026-első-koalicio-s-valsag-at-idezte-elo-a-mercosur-megallapodas>

Amennyiben az uniós döntések átmennek és legalább egy Mercosur-tag-állam is ratifikálja az egyezményt, akkor viszont az pár hónapon belül életbe léphet – legalábbis az ideiglenes kereskedelmi megállapodás. Az elfogadás menete kizárólag a megállapodás aspektusaira terjed ki, amelyek kizárólagos uniós hatáskörbe tartoznak, és így nem igényelnek egyhangú döntéshozatalt a jóváhagyás során. Maga a teljes, EU-Mercosur partnerségi megállapodás ennél jóval szélesebb területekre terjed ki, mint a politikai együttműködés, emberi jogok, környezetvédelem, fenntartható fejlődés, digitális transzformáció.¹⁹ Ez egyhangú tanácsi döntéshozatalt és minden egyes tagállam parlamentjének ratifikációját kívánja meg, amelyre jelenleg középtávon sem látszik eshetőség. Addig, amíg ez megtörténik, a legjobb esetben is csak az EP és a Tanács egyetértésével az ideiglenes kereskedelmi megállapodás maradhat érvényben.

AZ IPARI LOBBI GYŐZÖTT – DE MILYEN ÁRON?

Az EU–Mercosur megállapodás jelenlegi formájában nem tekinthető kiegyensúlyozott kompromisszumnak. Egyfelől egyértelműen az ipari érdekeket helyezi előtérbe: különösen a német gazdaság számára kedvező, és hozzájárulhat az Európai Unió kínai ritkaföldfémektől való függőségének mérsékléséhez. Másfelől azonban az egyezmény következményei a mezőgazdasági termelők számára az EU valamennyi tagállamában hasonló mértékű hátrányokat okozhatnak, különösen a közép- és kelet-európai agrárszektorban. Nem véletlen, hogy a fő ellenzők – így Lengyelország és Magyarország – közös álláspontja szerint az ipari export nyertesei elsősorban Nyugat-Európában találhatók, miközben a mezőgazdasági kockázatok és az ezekből fakadó politikai költségek aránytalanul a kelet-európai tagállamokra hárulnak. Ez a helyzet hosszabb távon alááshatja a belső piaci kohéziót, és kérdésessé teszi, hogy a megállapodás összhangban áll-e az Európai Unió gazdasági, társadalmi és környezetpolitikai céljaival. Bár a Bizottság igyekezett garanciákat nyújtani a gazdák számára, korántsem biztos, hogy ezek a külső sokkokra különösen érzékeny agrárszektorban ténylegesen hatékonyak lesznek. Ezzel párhuzamosan a Közös Agrárpolitika súlya is csökkenni látszik, miközben a gazdák egyre inkább úgy érzékelik, hogy érdekeik rendszeresen háttérbe szorulnak, és csupán kompenzációkkal vagy kivételekkel kell megelégedniük. A magyar álláspont – amelyet a 2024-es magyar uniós el-

¹⁹ Council of the EU, „EU-Mercosur: Council greenlights signature of the comprehensive partnership and trade agreement”

nökség is hangsúlyozott – következetesen amellett érvel, hogy a gazdák védelme érdekében további KAP-reformokra van szükség, és nem elfogadható, hogy a 2028–2034-es többéves pénzügyi keretben tovább csökkenjen a Közös Agrárpolitika súlya.

**MAGYAR
KÜLÜGYI
INTÉZET**